

Kávé történetek

saecoadmin, 2013, január 9 - 17:19

VIII. Kelemen pápa azt mondta, hogy „**A kávét meg kellene keresztelni, mert igazi keresztény ital.**”

Johann Sebastian Bach kantátát írt „**Kávékantáta**” címmel

A legenda szerint egy etióp juhász megfigyelte, hogy az állatok egész éjszaka ébren maradnak, ha napközben egy bokor vörös bogyóit eszegetik. Tapasztalatairól beszámolt a közelben lakó szerzeteseknek, akik a bogyóból keserű italt főztek, és a hosszú imádságok alatt ezzel tartották magukat ébren. A történet egy másik változata, amely 1400 körül keletkezett, jemeni pásztorról és kecskékről szól. De arról is tudomásunk van, hogy 1000 körül Avicenna már gyógyszerként használta a kávét. Egy titokzatos, fekete, keserű, élénkítő hatású ital a sokkal régebbi arab mondákban is szerepel. Az sem kizárt, hogy a kávét eleinte nem itták, hanem ették. Az ugandaiak, ha hosszú útra keltek, állítólag szárított kávészemeket rágtak (úgy gondolták, hogy ettől erőre kapnak), az abesszínok pedig egyszerűen azért rágták a kávét, mert szerették.

Ha a feketekávé eredete homályba vész is, a különböző források abban megegyeznek, hogy a kávécserje egy etióp tartományból, Kaffából származik. Innen terjedt el Jemenbe, Perzsiába, Arábiába és Egyiptomba.

Egy arab szerző, Sehabeddin Ben, úgy tudja, hogy a kávéivás szokását az adeni mufti, Gemaleddin honosította meg a XV. század közepén Boldog Arábiában. Gemaleddin Perzsiában látta néhány honfitársát kávézni, és amikor hazatérve gyengélkedni kezdett, maga is kipróbálta az italt. Nemcsak meggyógyult, hanem megtapasztalta a kávé serkentő, áloműző hatását is. Fogyasztani kezdte, és ajánlotta, hogy a dervisek kávéval élénkítsék magukat az imával töltött éjszakákon.

A kávé hamarosan egész Adenben elterjedt, sőt eljutott Mekkába, Medinába, Kairóba, Damaszkuszba, Konstantinápolyba is. De nemcsak az áhitatos mohamedánok fogyasztották. Az 1500-as évek derekán Konstantinápolyban divatba jöttek a kávéházak. A vallásos mohamedánoknak egyre kevésbé tetszett az új szokás, és a muftival betiltatták a kávét mondván, hogy a pörkölt kávé szénfésülés, és Mohamed törvénye nem engedi a főzet fogyasztását. A kávéházakat bezárták ugyan, de az emberek otthon továbbra is itták a kávét. Végül a hatóság nem törődött a zárt ajtók mögött kávézókkal, a kávéházak lassan újra kinyitottak, az új mufti kijelentette, hogy a kávénak semmi köze a szénhez, így aztán nemsokára több kávéház üzemelt, mint valaha, és a nagyvezír adót szedett a tulajdonosoktól.

A XVI-XVII. században a Balkán és Észak-Afrika felé terjeszkedő török birodalom magával vitte a kávézás szokását. Velencében is hamarosan megjelent a kávé. Francesco Morosini, a Velencei Köztársaság követe, 1582-es konstantinápolyi jelentésében megemlíti, hogy Keleten számos olyan üzlet van, ahol az emberek naponta többször találkoznak egymással egy forró, sötét ital mellett. Az 1600-as évek első felében megnyílt az első velencei kávéház, és az olasz ízlésre átformált kávézók gyorsan szaporodtak az itáliai városokban. A fanatikus hívők ezúttal VIII. Kelemen pápát próbálták rávenni arra, hogy tiltsa be "az ördögi italt". VIII. Kelemen a legenda szerint megkóstolta a kávét, és úgy vélte, kár lenne, ha csak a hitetlenek fogyasztanák.

Az első párizsi kávéházat 1672-ben nyitotta meg egy örmény kereskedő, de nem aratott sikert. Később más örmény és perzsa vállalkozók is kísérleteztek eredménytelenül. Valószínűleg nem ismerték a francia szokásokat. Nemsokára ugyanis franciák rendeztek be elegáns, tágas helyiségeket, ahol kávét, teát, csokoládét, egyéb üdítőket kínáltak, s ide már szívesen eljöttek az írók és a társasági emberek. Ötven év múlva több mint háromszáz kávézó volt Párizsban, ám Dubois

bíboros a régenskorban (1715-23) betiltotta a kávéházi csevegéseket, és később 1789-ig szigorú rendőri ellenőrzésnek vetették alá a kávéházakat.

Az első londoni kávéház néhány évvel megelőzte a párizsit. Az angol törvénykönyvek 1660-ban említik először a kávé; a kávéárusokra gallononként négy penny adót róttak ki. 1675-ben Károly király betiltotta a kávéházakat, amelyeket felforgató eszmék terjesztésével vádoltak, de a tilalmat néhány napon belül visszavonta.

Az európai piacokra többnyire Alexandria és Szmirna kikötőiből érkezett a kávé. Az ital növekvő népszerűsége és a nagy kikötői adók miatt azonban megpróbálták a kávé a gyarmatokon is meghonosítani. A hollandok az Indonéz-szigeteken, a franciák Martinique-on és az Antillákon, az angolok, spanyolok és portugálok Ázsia és Amerika trópusi vidékein létesítettek ültetvényeket. A két leggyakoribb faj, a *Coffea arabica* és a *Coffea robusta*, Afrikából került a világ különböző tájaira.

- [Szakmai blogok](#) [1]

Weboldalunkat mobil eszközökön történő megjelenítésre is optimalizáltuk. Támogatott böngészők: [Firefox](#), [Google Chrome](#), [Opera](#).

[Webmester](#)

Forrás webcím:

<http://www.saecokeszthely.hu/content/k%C3%A1v%C3%A9-t%C3%B6rt%C3%A9netek>

Hivatkozások:

[1] <http://www.saecokeszthely.hu/blog>